

HOZZÁSZÓLÁS A „RÖVIDEN A RÉGMÚLT ÉS NAPJAINK SZENNYVÍZTISZTÍTÁSÁRÓL, KÖRKÖRÖS GAZDÁLKODÁSÁRÓL, KÖLTSÉGEIRŐL” CÍMŰ CIKKHEZ

CSÖRNYEI GÉZA – FŐVÁROSI VÍZMŰVEK ZRT.

AZ ELMÚLT ÉVTIZEDEKBEN MEGTAPASZTALTUK, hogy a vízhasználat (lakossági, közület, ipari és mezőgazdasági területen is) rendkívül sokat változott, másképp és máskor van szükség a vízre. A vízminőségi jellemzők (akár az ivóvíz, akár a befogadók minőségvédelme) szinte nem is kérdés, hiszen havonta, hetente kapjuk az újabb híreket az új típusú szennyezők kutatási eredményeiről, illetve az eredmények alapján a jogszabályok tervezett, vagy már ütemezett szigorításairól. Ugyanakkor kevés olyan publikáció jelent meg, ami a vízfogyasztási szokások változását, az igények időbeli és használati jellemzők szerinti változásait vizsgálta. Viszont érezhető, hogy a háztartások gépesítése, modernizációja, a közületek és az ipar költségérzékenysége, a mezőgazdaság időszakos vízigénye napról napra változik, az ezeken a területeken megjelenő innováció a vízhasználatokat is jelentősen befolyásolja.

ÉRDEKES ELLENTMONDÁS, hogy az egyik oldalon a tudatos fogyasztást, a kevesebb környezeti terhelést, az ebből fakadó alacsonyabb vízhasználatot preferáljuk, addig a másik oldalon felülről bekorlátozzuk a csatornára bocsátható szennyvizek minőségi paramétereit és folyamatosan nehezítjük a megtisztított szennyvízből visszamaradt iszap felhasználását. Mára ez egyre több konfliktust eredményez, hiszen a modern víztakarékos háztartás és ipar egyre kevesebb víz felhasználásával szabadul meg a keletkezett

folyékony vagy oldható szennyezőktől. Ennek eredményeként a csatornahálózaton és a szennyvíztelepeken is új kihívásokkal kell birkózni, ami a növekvő szennyezőanyag terhelésnek, az újabb szennyező anyagoknak, a jelentősen változó időbeli (hidraulikai) lefutásnak, a telepek mérethatékonyságának és a szigorodó befogadói előírásoknak az eredményeként egyre komolyabb felújítási, fejlesztési igényeket támaszt. Ugyanakkor az egyes berendezések, csatornák, átemelők és szennyvíztelepek tervezési elvei alig változtak

ÉRDEMES LENNE a körforgásos gazdaság, az ágazati szintű költség- optimalizáció és a környezetvédelem új kihívásainak tükrében felvetni azt a kérdést, hogy a jelenlegi szabályozási, tervezési, kivitelezési és üzemeltetési gyakorlat már most milyen problémákat érez a „holnap” kihívásaiból és milyen további feladatok (elsősorban vizsgálatok, kutatások) lennének szükségesek ahhoz, hogy a fogyasztói szokások várható további elmozdulása mentén, az igényekhez igazodó, de a körkörös gazdaság elveit nem csak szem előtt tartó, hanem azt alakító, a fenntarthatóságot a középpontba helyező megoldások szülessenek. És persze, ennek eredményeként újabb lehetőségek is feltárássra kerüljenek, hogy ne csak a levegőztetés oxigén igénye vagy a telep önellátása, de azon túl a tisztítótelep környezetében lévő fogyasztók energiaellátása, az ott megtermelhető energiák „visszatáplálása” is lehetővé váljon, akár további szennyezők befogadása nélkül.

„MERT MÉG SOK APRÓ LÉPÉS KELL AHHOZ, HOGY EZ A SZÉP ELMÉLET MINDEN TELEPEN ELÉRHETŐ JÓ GYAKORLATTÁ VÁLJON.”